

1

Φαίνεται μοι κῆνος ἴσος θεοῖσιν
ἔμμεν ὤνηρ ὅττις ἐναντίος τοι
ἰσάνει καὶ πλάσιον ἄδω φωνεῖ—
σας ὑπακούει

καὶ γελασίας ἱμέροεν, τὸ μ' ἦ μὴν
κάρζαν ἐν στήθεσιν ἐπεπτώασεν·
ὥς γὰρ ἔς τ' ἴδω, Βρόχε', ὥς με φώνας
οὐδεν ἔτ' ἵκει,

ἀλλὰ κάμ μὲν γλώσσα φέεγε, λέπτον
δ' αὐτίκα χρῶ πῦρ ὑπαδεδρόμακεν,
ὀππάτεσσι δ' οὐδεν ὀρημ', ἐπιρρόμβει—
(σι δ' ἀκούει,

ἀ δὲ μ' ἰδρως κακχέεται, τρόμος δὲ
παῖσαν ἄγρη, χλωροτέρα δὲ ποίας
ἔμμι, τεθνάκην δ' ὀλίγῳ 'πιδεύειν
φαίνομαι—ἀλλὰ

πάντ(α νῦν τ)ολμάτε', ἐπεὶ 'πένησα.
(Απ. 2)

2

*'Ασπερες μὲν ἀμφὶ κάλαν σελάναν
ἄψ ἀπυκρύπτοισι φάνεον εἶδος,
ὀπποτα πλήθοισα μάλιστα λάμπησ'
ἀργυρία γὰν.

(Απ. 3)

3

ψαῦν δ' οὐ δοκίμοιμ' ὀράνω δύσι πά-
(χεσι. (Απ. 53)

4

ἔμοι δ' ὥς ἀνεμος κατάρης δρύσιν ἐμπέ-
(τῶν
ἐτίναξεν ἔρος φρένας.... (Απ. 54)

5

*'Αγε δῖα χέλυνά μοι
φωνάεσσά τε γίγνεο· (Απ. 80)

6

*'Ερος δαυτέ μ' ὁ λυσιμέλης δόνει
γλυκύπικρον ἀμάχανον ὀρεπετον,
*'Αθι, σοὶ δ' ἔμεθεν μὲν ἀπήχθετο
φροντισίδη, ἐπὶ δ' 'Ανδρομέδαν πότρη.
(Απ. 81)

ἦλθες· κεῦ ἐποίησας· ἔγω δέ σε
μαόμαν, ὃν δ' ἐφλαξας ἔμαν φρένα
καυομέναν πόθῳ· χαῖρ' ἄμμι, (χαῖρε)
πόλλα καὶ Φισαρίθμα τόσῳ χρόνῳ
ἀλλάλαν ἀπελείφθημεν.

(Απ. 89)

8

τὸ θναίσκην κάκον· οἱ θεοὶ γὰρ οὕτω
κεκρίκαισι· θάνον κε γάρ.

(Απ. 91)

9

Δέδυκε μὲν ἃ σέλαννα
καὶ Πληΐαδες, μέσαι δὲ
νύκτες, παρὰ δ' ἔρχετ' ὥρα,
ἔγω δὲ μόνῃ κατεύδω.

(Απ. 111)

10

Κρήσσαι νῦ ποτ' δ' ἐμμελέως πόδεσσιν
ὤρχηντ' ἀπάλοισ' ἀμφ' ἐρόεντα βῶ-
(μον,
πόας τέρεν ἄνθος μάλακον μάτεισαι.
(Απ. 114)

11

ἔγω δὲ φίλημ' ἀδρῶσύναν, (κέκλυτε)
(τοῦτο, καὶ μοι
τὸ λάμπρον ἔρος τῶελῶ καὶ τὸ κάλον
λέλογχε. (Απ. 118)

12

Γλύκη μαῖτερ, οὐ τοι δύναμαι κρέκην
(τὸν ἱστον)
πόθῳ δάμεισα παῖδος δραδίνῳ δι' 'Α-
φροδίταν. (Απ. 135)

13

ὥς δὲ παῖς πεδὰ μάτερα πεπτερυγώ-
μαι. (Απ. 142)

14

*'Ιψοὶ δὴ τὸ μέλαθρον
'Υμήναον,

ἀερρατε, τέκτονες ἄνδρες,
'Υμήναον·
γάμβρος Φίσσος 'Αρευῖ,
(Υμήναον),

ἄνδρος μεγάλῳ πόλῳ μέσδων,
(Υμήναον),

πέρροχος ὥς ὅτ' αἰοῖδος
(Υμήναον),

ὁ Λέσθιος ἀλλοδάποισιν,
(Υμήναον),

(Απ. 148)

15

*'Εσπερε πάντα φέρων, ὅσα φαίνολις
(ἐσκέδασ' αὖως,

φέρεις διν,

φέρεις αἶγα, φέρεις ἀπὺ Φόν μάτερ-
παῖδα. (Απ. 149)

16

οἶον τὸ γλυκύμαλον ἐρεῦθεται ἀκρῶ
(ἐπ' ὁσῶ
ἀκρον ἐπ' ἀκροτάτῳ, λελάθοντο δὲ
(μαλοδρόπης,
οὐ μὴν ἐκλελάθοντ' ἀλλ' οὐκ ἐδύναντ'
ἐπείκεσθαι. (Απ. 150)

17

οἶαν τὰν ὑάκινθον ἐν ὄρρεισι ποιμένες
(ἄνδρες
πόσσι καταστεῖδοισι, χάμαι δ' ἔτι παρ-
φύρα ἄνθη.
(Απ. 151)

18

*'Ολθιε γάμβρε, σοὶ μὲν δὴ γάμος, ὡς
(ἀρα·
ἐκτετέλεστ', ἔχεις δὲ παρθένον, ἀν δ-
(ἀρα·

μελλίχιος δ' ἐπ' ἱμμέρτῳ κέχυται προ-
σώπῳ... (Απ. 155—6)

19

Τίω σ', ὦ φίλε γάμβρε, κάλως ἐϊκάσω,
ὄρπακι δραδίνῳ σε κάλιστα· ἐϊκάσω.
(Απ. 161).

